

Općinski građanski sud u Zagrebu
ZEMLJIŠNOKNJIŽNI ODJEL ZAGREB
Stanje na dan: 08.10.2024. 14:44

Verificirani ZK uložak

Katastarska općina: 999901, GRAD ZAGREB

Broj ZK uložka: 224234

Broj zadnjeg dnevnika: Z-19097/2024
Aktivne plombe:

ETAŽNO VLASNIŠTVO S NEODREĐENIM OMJERIMA

IZVADAK IZ ZEMLJIŠNE KNJIGE

POSEBNI IZVADAK: SUVLASNIČKI UDIO REDNI BROJ: 11 (OSTALO KAO NEPOTREBNO IZOSTAVLJENO)

A
Posjedovnica
PRVI ODJELJAK

Rbr.	Broj zemljišta (kat. čestice)	Oznaka zemljišta	Površina			Primjedba
			jutro	čhv	m2	
1.	5848/2	Ulica braće Domany ZGRADA MJEŠOVITE UPORABE, Zagreb, Ulica braće Domany 4			1203 1203	
		UKUPNO:			1203	

DRUGI ODJELJAK

Rbr.	Sadržaj upisa	Primjedba
	Zaprimljeno 16.06.2010.g. pod brojem Z-30785/2010	
4.1	ZABILJEŽBA, da za stambeni dio zgrade sagrađene na k.č.br. 6124/2 k.o. Trešnjevka (z.k.č.br. 5848/2 k.o. Grad Zagreb) prileži pravomoćno odobrenje za upotrebu Sekretarijata za komunalne poslove, građevinarstvo i saobraćaj Grada Zagreba Broj: UP/I-05/41-3-3218/4-1975 od 30. lipnja 1975. (uloženo u ovosudnoj zbirci isprava poslovni broj Zs-8127/01-E), dok za poslovni dio zgrade ne prileži uporabna dozvola.	

B
Vlastovnica

Rbr.	Sadržaj upisa	Primjedba
11.	Suvlasnički dio s neodređenim omjerom ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-10) poslovni prostor oznake PP-9 u prizemlju i polukatu površine 474,88 m2, koji se sastoji od dvadeset prostorija, hodnika, stubišta, četiri loggie te pripadajućeg dijela - natkrivenog ulaza u poslovni prostor oznake PP-9 u prizemlju površine 16,23 m2, dilatacija II, koji je neodvojivo povezan s odgovarajućim suvlasničkim dijelom cijele nekretnine koji je jednako velik kao i suvlasnički dijelovi ostalih suvlasnika	
	REPUBLIKA HRVATSKA, OIB: 52634238587	
11.3	Zaprimljeno 17.09.2020.g. pod brojem Z-40563/2020 ZABILJEŽBA, PRIJAVA U ISPRAVNOM POSTUPKU, (pogrešno nazvane „prigovor“) GRADA ZAGREBA, OIB: 61817894937, povodom rješenja o povezivanju posl. broj Z-30785/10 od 3. srpnja 2020. radi uknjižbe prava vlasništva.	

POSEBNI IZVADAK

B
Vlastovnica

Rbr.	Sadržaj upisa	Primjedba
Upisi koji vrijede za sve udjele na B listu:		
7.1	Zaprimljeno 21.09.2020.g. pod brojem Z-40869/2020 ZABILJEŽBA, PRIGOVOR, BILANDŽIĆ TIHOMIRA, OIB: 75702522521, Zagreb, Braće Domany 4, povodom rješenja o povezivanju poslovnih brojeva Z-30785/10 od 3. srpnja 2020.	
8.1	Zaprimljeno 21.09.2020.g. pod brojem Z-40987/2020 ZABILJEŽBA, PRIJAVA U ISPRAVNOM POSTUPKU, (pogrešno nazvane „prigovor“) KEČKEŠ MLADENA, OIB: 97971509760, Zagreb, Braće Domany 4, povodom rješenja o povezivanju poslovnih brojeva Z-30785/10 od 3. srpnja 2020. radi upisa skladišnog prostora oznake SKL-2 u podrumu zgrade korisne površine 68,15 m ² kao posebnog dijela nekretnine i radi uknjižbe prava vlasništva.	
9.1	Zaprimljeno 21.09.2020.g. pod brojem Z-41008/2020 ZABILJEŽBA, PRIJAVA U ISPRAVNOM POSTUPKU, (pogrešno nazvane „prigovor“) BILANDŽIĆ TIHOMIRA, OIB: 75702522521, Zagreb, Braće Domany 4, povodom rješenja o povezivanju poslovnih brojeva Z-30785/10 od 3. srpnja 2020. radi upisa skladišnog prostora oznake SKL-1 u podrumu zgrade korisne površine 30,29 m ² kao posebnog dijela nekretnine i radi uknjižbe prava vlasništva.	
10.1	Zaprimljeno 21.09.2020.g. pod brojem Z-41010/2020 ZABILJEŽBA, PRIJAVA U ISPRAVNOM POSTUPKU, (pogrešno nazvane „prigovor“) CAREVIĆ ZLATE, OIB: 49284200076, Zagreb, Braće Domany 4, povodom rješenja o povezivanju poslovnih brojeva Z-30785/10 od 3. srpnja 2020. radi upisa skladišnog prostora oznake SKL-3 u podrumu zgrade korisne površine 30,15 m ² kao posebnog dijela nekretnine i radi uknjižbe prava vlasništva.	

C
Teretovnica

Rbr.	Sadržaj upisa	Iznos	Primjedba
Tereta nema!			

Potvrđuje se da ovaj izvadak odgovara stanju zemljišne knjige na datum 08.10.2024.

REPUBLIKA HRVATSKA
Trgovački sud u Zagrebu
Zagreb, Trg Johna Fitzgeralda Kennedyja 11

P-3056/2023-14

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu pojedincu Hrvoju Lukšić, u pravnoj stvari tužitelja GRAD ZAGREB, Zagreb, Trg Stjepana Radića 1, OIB: 61817894937, koga zastupa punomoćnik Branka Štajduhar, odvjetnica iz Odvjetničkog društva ŠTAJDUHAR, JUREC BARAC ODVJETNIČKO DRUŠTVO d.o.o. Zagreb, Trnjanska cesta 67, protiv tuženika REPUBLIKA HRVATSKA, OIB: 52634238587, zastupana po Županijskom državnom odvjetništvu u Zagrebu, Savska cesta 41, radi utvrđenja prava vlasništva, nakon održane i zaključene glavne rasprave dana 4. lipnja 2024., u nazočnosti punomoćnika stranaka, s objavom dana 12. srpnja 2024.

p r e s u d i o j e

I Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja

1. Utvrđuje se da je tužitelj Grad Zagreb, Trg Stjepana Radića 1, OIB: 61817894937, vlasnik posebnog dijela nekretnine upisane u zemljišnim knjigama Zemljišnoknjižnog odjela Općinskog građanskog suda u Zagrebu u zk.ul.br. 224234 k.o. Grad Zagreb kao zk.č.br. 5848/2, Ulica braće Domany, u naravi ZGRADA MJEŠOVITE UPORABE, Zagreb, Ulica braće Domany 4 površine 1204 m², i to: 11. Suvlasničkog dijela s neodređenim omjerom ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-10) poslovni prostor oznake PP-9 u prizemlju i polukatu površine 474,88 m², koji se sastoji od dvadeset prostorija, hodnika, stubišta, četiri loggie te pripadajućeg dijela - natkrivenog ulaza u poslovni prostor oznake PP-9 u prizemlju površine 16,23 m², dilatacija II, koji je neodvojivo povezan s odgovarajućim suvlasničkim dijelom cijele nekretnine koji je jednako velik kao i suvlasnički dijelovi ostalih suvlasnika, a što je tuženica Republika Hrvatska, OIB: 52634238587, dužna priznati i trpjeti uknjižbu prava vlasništva na opisanom posebnom dijelu nekretnine u korist tužitelja, uz istovremeno brisanje tog prava s imena tuženika.

2. Nalaže se tuženiku da tužitelju naknadi troškove parničnog postupka zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od dana donošenja presude pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, sve u roku od 15 dana.

II Odbija se tužbeni zahtjev

1. Utvrđuje se da je tužitelj Grad Zagreb, Trg Stjepana Radića 1, OIB: 61817894937, stekao pravo vlasništva dosjelošću posebnog dijela nekretnine upisane u zemljišnim knjigama Zemljišnoknjižnog odjela Općinskog građanskog suda u Zagrebu u zk.ul.br. 224234 k.o. Grad Zagreb kao zk.č.br. 5848/2, Ulica braće Domany, u naravi ZGRADA MJEŠOVITE UPORABE, Zagreb, Ulica braće Domany 4 površine 1204 m², i to: 11. Suvlasničkog dijela s neodređenim omjerom ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-10) poslovni prostor oznake PP-9 u prizemlju i polukatu površine 474,88 m², koji se sastoji od dvadeset prostorija, hodnika, stubišta, četiri loggie te pripadajućeg dijela – natkrivenog ulaza u poslovni prostor oznake PP-9 u prizemlju površine 16,23 m², dilatacija II, koji je neodvojivo povezan s odgovarajućim suvlasničkim dijelom cijele nekretnine koji je jednako velik kao i suvlasnički dijelovi ostalih suvlasnika, a što je tuženica Republika Hrvatska, OIB: 52634238587, dužna priznati i trpjeti uknjižbu prava vlasništva na opisanom posebnom dijelu nekretnine u korist tužitelja, uz istovremeno brisanje tog prava s imena tuženika.

2. Nalaže se tuženiku da tužitelju naknadi troškove parničnog postupka zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od dana donošenja presude pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, sve u roku od 15 dana.“

Ili Nalaže se tuženiku platiti tužitelju trošak parničnog postupka u iznosu od 995,44 eur, u roku 8 dana.

Obrazloženje

1. Tužbom od dana 02. studenog 2023. godine tužitelj je pokrenuo parnični postupak, te predložio da sud nakon provedenog postupka usvoji tužbeni zahtjev, (pod I), a ukoliko sud smatra da prvo postavljeni tužbeni zahtjev ne bi bio osnovan, predlaže se da sud sukladno članku 159. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima ("Narodne novine" br. 91/96., 68/98., 137/99., 22/00., 73/00., 114/01., 79/06., 141/06., 146/08., 38/09., 153/09., 90/10., 143/12., 94/17. - službeni pročišćeni tekst, 152/14., 81/15. - službeni pročišćeni tekst) predložio da sud donese presudu s drugim tužbenim zahtjevom, te tuženika obveže na plaćanje troškova postupka.

2. U obrazloženju tužbe tužitelj je naveo da je nNa nekretnini upisanoj u zemljišnim knjigama Zemljišnoknjižnog odjela Općinskog građanskog suda u Zagrebu kao 11. Suvlasnički dio s neodređenim omjerom ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-10) poslovni prostor oznake PP-9 u prizemlju i polukatu površine 474,88 m², koji se sastoji od dvadeset prostorija, hodnika, stubišta, četiri loggie te pripadajućeg dijela - natkrivenog ulaza u poslovni prostor oznake PP-9 u prizemlju površine 16,23 m², dilatacija II, koji je neodvojivo povezan s odgovarajućim suvlasničkim dijelom cijele nekretnine koji je jednako velik kao i suvlasnički dijelovi ostalih suvlasnika u zk.ul.br. 224234 k.o. Grad Zagreb (dalje u tekstu: Poslovni prostor) upisano je pravo vlasništva u korist tuženika, da je upis izvršen je na temelju rješenja Općinskog građanskog suda u Zagrebu posl.br. Z-30785/2010 od 3. srpnja 2020. godine u postupku povezivanja zemljišne knjige i knjige položenih ugovora koji se vodio za zgradu na adresi u Zagrebu, Braće Domany 4. iz razloga što nije utvrdio da je tuženiku doista i pripada pravo vlasništva, već isključivo na temelju predmnijeve iz članka 17. stavak 5. Pravilnika o povezivanju

zemljišne knjige i knjige položenih ugovora i upisu vlasništva posebnog dijela nekretnine (etažnog vlasništva) ("Narodne novine" br. 121/13., 61/18., dalje u tekstu: Pravilnik), a kojim je određeno da o sud ne može utvrditi tko je osoba za koju se može smatrati da ima pravo vlasništva na posebnom dijelu, kao vlasnik će se upisati Republika Hrvatska na temelju predmnijeve iz članka 362. stavka 3. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima ("Narodne novine" br. 91/96., 68/98., 137/99., 22/00., 73/00., 114/01., 79/06., 141/06., 146/08., 38/09., 153/09., 90/10., 143/12., 94/17. - službeni pročišćeni tekst, 152/14., 81/15. - službeni pročišćeni tekst, dalje u tekstu: ZVDSP), da je u čl. 362. stavku 3. ZVDSP-a propisano je kako se smatra da su „vlasništvo Republike Hrvatske sve stvari iz društvenoga vlasništva na području Republike Hrvatske glede kojih nije utvrđeno u čijem su vlasništvu niti djeluje predmnjeva vlasništva iz stavka 1. i 2. ovoga članka, a tko tvrdi suprotno, treba to dokazati, time da po mišljenju tužitelja navedeni upis je pogrešan iz razloga što se u konkretnoj situaciji trebalo postupiti prema odredbi članka 362. stavka 1. ZVDSP-a kojom je propisano da se smatra da je „vlasnik nekretnine u društvenom vlasništvu osoba koja je u zemljišnim knjigama upisana kao nositelj prava upravljanja, korištenja ili raspolaganja tom nekretninom, a tko tvrdi suprotno, treba to dokazati“.

3. Nadalje, tužitelj je u tužbi naveo da na adresi Braće Domany 4 nalazi na z.k.č.br. 5848/2 ZGRADA BR.4, BRAĆE DOMANY, k.o. Grad Zagreb koja je upisana u zk.ul.br. 224234 k.o. Grad Zagreb te je u vlastovnici prije provedenog postupka povezivanja zemljišne knjige i knjige položenih ugovora bilo upisano društveno vlasništvo uz pravo korištenja nekretnine za korist Grada Zagreba, da je isti temeljem čl. 360. stavku 1. ZVDSP-a temeljem upisanog prava korištenja u korist prednika Tužitelja, isti bio upisivan kao vlasnik.

4. Tužitelj u tužbi navodi da je iz ručno vođenog zemljišnoknjižnog uloška broj 3690 k.o. Grad Zagreb vidljiv je temelj na kojemu je Tužitelj bio upisan kao organ korištenja zk.č.br. 5848/2 k.o. Grad Zagreb, odnosno iz upisa pod rednim brojem 36-40 od 18. listopada 1971. godine proizlazi da je tužitelj bio upisan kao organ korištenja na temelju ugovora br. 03/10-9877/1-1698 od 19. prosinca 1968. godine (dalje u tekstu: Ugovor), da je na temelju navedenog Ugovora prednik Tužitelja-Zavod za komunalnu djelatnost Grada Zagreba i Poderžaj Julka suglasili su se da se sruši zgrada sagrađena na k.č.br. 6124 k.o. Trešnjevka, te se Julka Poderžaj obvezala isprazniti zgradu i predati ju Zavodu za komunalnu djelatnost Grada Zagreba, time da iz članka VII. Ugovora proizlazi da se Julka Poderžaj odriče prava korištenja na k.č.br. 6124 k.o. Trešnjevka, te dozvoljava da se tužitelj uknjiži u zemljišnim knjigama kao korisnik zemljišta, da je u članku IV. Ugovora navedeno je da će prednik Tužitelja isplatiti Julki Poderžaj, koju je zastupao Franjo Poderžaj, naknadu u iznosu od 240.421,15 te 47.078,09 dinara. Posljedično, iz ovjerene preslike virmana B-301/31.12.1968. na iznos od 240.421,15 dinara na ime Julke Poderžaj zastupane po Franji Poderžaj, te preslike platnog naloga u iznosu od 50.228,10 dinara (iznos od 47.078,09 dinara na ime naknade te naknada za šupu koja nije obuhvaćena Ugovorom u iznosu od 3.150,00 dinara), situacije – računa br. B-74/01.04.69., te dopisa Zavoda za komunalnu djelatnost Grada Zagreba broj: 03/10-9877/2-68 od 16.03.1969. godine, jasno proizlazi da je Tužitelj svoju obvezu i ispunio.

5. Tužitelj dalje u tužbi navodi da je tužitelj bio samostalni posjednik Poslovnog prostora još od 1976. godine, te je kao vlasnik bio obavezan plaćati troškove održavanja zgrade, a što proizlazi iz Ugovora o visini troškova za tekuće i investiciono održavanje

zajedničkih dijelova zgrade od 1976. godine, da je tužitelj je stupio u posjed Poslovnog prostora još 1976. godine te je istim raspolagao na način da ga je davao u zakup a što potvrđuju Ugovori o zakupu poslovnog prostora od 29.01.1993. i 01. travnja 2009., te Ugovor o zakupu poslovnog prostora klase: 372-01/98-11/637., da iz Međuvlasničkog ugovora od 11. srpnja 1997. godine proizlazi kako je zakupnik Poslovnog prostora – Urbanistički zavod Grada Zagreba bio zadužen za plaćanje pričuve od kolovoza 1998. godine, a što također potvrđuje da je tužitelj raspolagao istim.

6. Da je Gradsko stambeno komunalno gospodarstvo izdalo Tužitelju potvrdu o amortizaciji u kojoj je navedeno da se amortizacija vraća upravo Tužitelju. Ujedno, napominje se kako je potvrda o amortizaciji javna isprava budući ju je izdalo Gradsko stambeno komunalno gospodarstvo u propisanom obliku u okviru svoje djelatnosti da je Poslovni prostor uređen je za potrebe rada Dnevnog centra za rehabilitaciju osoba s mentalnim oštećenjima koji je Tužitelj daje istima na korištenje. Također, po zahtjevu Tužitelja, Gradski ured za prostorno uređenje, izgradnju Grada, graditeljstvo, komunalne poslove i promet, Odjel za graditeljstvo izdalo je Rješenje o izvedenom stanju klasa: UP/I-350-05/18-007/5603 dana 16. lipnja 2020. godine kojim se ozakonjuje nezakonito rekonstruiran dio – prosto javne namjene (Dnevni centar za rehabilitaciju osoba s mentalnim oštećenjima) u dijelu prizemlja i prvog kata postojeće stambene zgrade koja se nalazi na adresi Braće Domany 4. kao i da tužitelj smatra da je stekao vlasništvo nekretnine dosjelošći, u skladu s stavom sudske prakse, odnosno Rješenja Vrhovnog suda Republike Hrvatske posl.br. Rev-291/14-2 od 17. travnja 2018. godine, pa sukladno tome tužitelj predleže da sud, sukladno članku 360.-362. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima ("Narodne novine" br. 91/96., 68/98., 137/99., 22/00., 73/00., 114/01., 79/06., 141/06., 146/08., 38/09., 153/09., 90/10., 143/12., 94/17. - službeni pročišćeni tekst, 152/14., 81/15. - službeni pročišćeni tekst) usvoji tužbeni zahtjev tužitelja.

7. U odgovoru na tužbu od dana 08. prosinca 2023. tuženik je naveo da je među strankama nesporno kako je u postupku povezivanja zemljišne knjige i knjige položenih ugovora tuženik Republika Hrvatska rješenjem Zemljišnoknjižnog odjela Općinskog građanskog suda u Zagrebu broj Z-30785/10 od 3. srpnja 2020., i to temeljem članka 17. stavak 5. Pravilnika o povezivanju zemljišne knjige i knjige položenih ugovora i upisu vlasništva posebnog dijela nekretnine, uknjižen kao vlasnik poslovnog prostora na adresi Braće Domany 4, oznake PP-9 u prizemlju i polukatu površine 474,88 m², zk.č.br. 5848/2, zk.ul.br. 224234 k.o. Grad Zagreb, da je sud tako odlučio budući da Grad Zagreb nije pridonio nikakve isprave kojima bi dokazao svoje pravo vlasništva na predmetnom prostoru i smatrajući kako matični list nekretnine iz službenih evidencija Grada Zagreba i ugovor o zakupu poslovnog prostora zaključen između Grada Zagreba kao zakupodavca i Urbanističkog zavoda Grada Zagreba d.o.o. kao zakupnika, nisu isprave koje bi upućivale na postojanje valjanog pravnog temelja za stjecanje prava vlasništva na predmetnom poslovnom prostoru, odnosno da dokazi na koje se tužitelj poziva nisu isprave na temelju kojih bi se upisalo pravo vlasništva u zemljišnu knjigu temeljem odredbi članka 58., 59. i 60. Zakona o zemljišnim knjigama, pa je pravilnom primjenom odredbe članka 17. stavak 5. Pravilnika o povezivanju zemljišne knjige i knjige položenih ugovora i upisu vlasništva posebnog dijela nekretnine, na temelju predmnijeve iz članka 362. stavak 3. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, kao vlasnik na predmetnoj nekretnini upisan tuženik.

8. Isto tako, u svom odgovoru na tužbu tuženik je naveo da zemljišnoknjižni sud nije primijenio odredbu članka 362. stavak 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, kao ni članak 17. stavak 4. alineja 1. Pravilnika jer kako se to u obrazloženju rješenja zemljišnoknjižnog suda i navodi, pravo korištenja zemljišta ne može se prenijeti na objekt sagrađen na tom zemljištu, budući je pravo korištenja zemljišta na kojem je sagrađena zgrada u Zagrebu, Braće Domany 4, tada u društvenom vlasništvu, stekao investitor, odnosno građevno poduzeće Vladimir Gortan i to na temelju rješenja Sekretarijata za komunalne poslove, građevinarstvo i saobraćaj, Odjela za imovinsko-pravne poslove Grada Zagreba od 14. prosinca 1971., da je Grad Zagreb, u ovom postupku tužitelj imao pravo korištenja na zemljištu u društvenom vlasništvu oznake zk.č.br. 5848/2 k.o. Grad Zagreb, ali je to zemljište steklo poduzeće Vladimir Gortan temeljem gore navedenog rješenja od 14. prosinca 1971. koje je na njemu sagradilo objekt, slijedom čega, po mišljenju tuženika ne stoji navod tužitelja da upisano pravo korištenja zemljišta znači i korištenje objekta, pa primjenom članka 362. stavak 1. da treba na sve upisati Grad Zagreb, jer je predmetni objekt bio od poduzeća Vladimir Gortan.

9. U odgovoru na tužbu tuženik je naveo da je nakon izgradnje stambeno-poslovne zgrade na predmetnom zemljištu, investitor poduzeće Vladimir Gortan, a ne Grad Zagreb, prenosio svoje pravo raspolaganja na pojedinim posebnim dijelovima na treće osobe, današnje vlasnike pojedinih posebnih dijelova nekretnine.

10. Tuženik je u svom očitovanju naveo da Ugovor br. 03/10-9877/1-1698 od 19. prosinca 1968. na koji se tužitelj poziva, a koji ugovor je prednik Grada Zagreba zaključio s Poderžaj Julkom, uopće nije relevantan za ovu pravnu stvar jer predstavlja samo raniji pravni posao kojim je Grad Zagreb od fizičke osobe otkupio kuću i zemljište oznake 5848/2 i ona je tada postala društveno vlasništvo na korištenju Grada Zagreba, da je taj objekt srušen i na njemu je izgrađena predmetna zgrada na adresi Braće Domany 4, da je prednik Grada Zagreba, u ovom postupku tužitelj, zemljište prenio na poduzeće Vladimir Gortan naplatnim putem, pa stoga isti više na njemu nema nikakva prava, osim ukoliko dokaže postojanje nekog pravnog posla kojim je dogovoren prijenos vlasništva na Grad Zagreb, kao što je Vladimir Gortan prodavao i ostale etaže u predmetnom objektu.

11. Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da tužitelj u postupku povezivanja zemljišne knjige i knjige položenih ugovora temeljem Pravilnika o povezivanju zemljišne knjige i knjige položenih ugovora i upisu prava vlasništva posebnog dijela nekretnine nije dokazao vlasništvo na predmetnoj nekretnini upisanoj u zk.ul.br. 224234 k.o. Grad Zagreb, to je sud u postupku povezivanja zemljišne knjige i knjige položenih ugovora na temelju pravilno utvrđenog činjeničnog stanja, i pravilnom primjenom materijalnog prava donio odluku o upisu prava vlasništva Republike Hrvatske na predmetnoj nekretnini, te da prema mišljenju tužitelja iz povijesnog zemljišnoknjižnog stanja proizlazi da je predmetna nekretnina sagrađena na nekretnini koja je bila u režimu društvenog vlasništva, a prema odredbama tada važećeg Općeg građanskog zakonika, odnosno poslije odredbama Zakona o osnovnim vlasničkopravnim odnosima, na podružtvovljenim nekretninama nije bilo moguće steći pravo vlasništva građenjem, odnosno da odredbe o stjecanju prava vlasništva građenjem na tuđem zemljištu, članak 24.-26. Zakona o osnovnim vlasničkopravnim odnosima, nisu se mogle primijeniti na slučaj kada je subjekt gradio na zemljištu društvenog vlasništva, te se tuženik pozvao na odluke Vrhovnog suda Republike Hrvatske u svojim

odlukama broj Rev 3164/2016 od 3. rujna 2019. i broj Rev 778/03 od 2. prosinca 2003., te Ustavni sud Republike Hrvatske u odluci U-III/3214/2005 od 19. ožujka 2008., time da je mogućnost izgradnje na područstvomljenom građevinskom zemljištu bila je uređena kroz institut prava korištenja građevinskog zemljišta u društvenom vlasništvu radi izgradnje kojim se neizgrađeno građevinsko zemljište temeljem odluke države odnosno jedinice lokalne samouprave dodjeljivalo na korištenje trećim osobama radi izgradnje zgrada, što je i u konkretnom predmetu slučaj, dodjelom neizgrađenog zemljišta na korištenje poduzeću Vladimir Gortan radi izgradnje zgrade.

12. Tuženik u odgovoru na tužbu dalje navodi da je u režimu Zakona o osnovnim vlasničkopravnim odnosima, a koji je stupio na snagu 1. rujna 1980., na zemljištu na kojem se gradilo moralo je postojati pravo vlasništva te se odredbe o stjecanju prava vlasništva građenjem na tuđem zemljištu nisu mogle primijeniti na slučaj kad subjekt gradi na zemljištu društvenog vlasništva.

13. U odnosu na pozivanje tužitelja na dosjelost kao način stjecanja vlasništva tuženik je naveo da je Zakonom o vlasništvu i drugim stvarnim pravima iz 1996., člankom 388. stavak 4. propisano da se u rok za stjecanje dosjelošću nekretnina koje su na dan 8. listopada 1991. bile u društvenom vlasništvu, računa i vrijeme posjedovanja proteklo prije toga dana, da je dana 17. studenog 1999. Ustavni sud ukinuo je članak 388. stavak 4. Zakona o vlasništvu iz 1996, nakon čega se u rok za stjecanje prava dosjelošću ne računa se vrijeme posjedovanja prije 8. listopada 1991., a postupci koji su se vodili pred Europskim sudom za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda koji govore o stjecanju prava vlasništva temeljem dosjelošti, odnose se na postupke fizičkih osoba protiv Republike Hrvatske, dok Grad Zagreb, niti ne može podnijeti tužbu Europskom sudu za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, odnosno preciznije, ako podnese, sud će takvu tužbu odbaciti, slijedom čega se presude Europskog suda za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda ne mogu se primijeniti u konkretnom predmetu jer Grad Zagreb nije fizička „treća osoba“, već se financira i iz proračuna Republike Hrvatske, slijedom čega je dio vlasti, odnosno Grad Zagreb se u praksi Europskog suda, te i Europskog suda za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, ne smatra „trećim osobama“, već upravo suprotno, Grad Zagreb se smatra u širem smislu i Republikom Hrvatskom, te navodi da se pojam „država“ u smislu odluka Europskog suda za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda ne odnosi samo na Republiku Hrvatsku, odnosno njena ministarstva, već su njime obuhvaćeni i postupci svih tijela javne vlasti, što uključuje i sudove, te gradove, općine, županije itd., kao i da je takav stav zauzeo je i Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u svojim odlukama broj PŽ-80/2021 od 10. siječnja 2022. i PŽ-309/2023 od 31. svibnja 2023.

14. Tuženik dalje detaljno obrazlaže da se polazilo od nevlasničkog koncepta društvenog vlasništva pa se pravo korištenja (upravljanja i raspolaganja) nije smatralo subjektivnim imovinskim pravom koje se može prenositi i stjecati u prometu, već su se prenosila samo sredstva, da se do 1974. godine moglo stjecati dosjelošću samo pravo korištenja na sredstvima u društvenom vlasništvu, ali ne i pravo vlasništva u smislu građanskog privatnog prava, a Zakonom o osnovnim vlasničkopravnim odnosima, koji je stupio na snagu 1. rujna 1980., odredbom članka 29., izričito je zabranjeno stjecanje prava vlasništva dosjelošću na stvarima u društvenom vlasništvu, da nakon donošenja Ustava Republike Hrvatske 1990. ne postoji više društveno vlasništvo, a odredbom članka 3. Zakona o preuzimanju ZOVO koji je stupio na snagu 8. listopada 1991. stavljena je izvan snage navedena odredba članka 29. ZOVO o zabrani stjecanja

prava vlasništva dosjelošću na nekretninama u društvenom vlasništvu, slijedom čega tuženik smatra da se tužitelju, za stjecanje prava vlasništva na spornoj nekretnini u društvenom vlasništvu ne računa vrijeme posjedovanja proteklo do 8. listopada 1991., a od tog dana nije protekao zakonom propisan rok za stjecanje prava vlasništva savjesnog posjednika nepokretne stvari dosjelošću u smislu odredbe članka 28. ZOVO, odnosno zaključno, tuženik u svom odgovoru na tužbu smatra da dokumentacija dostavljena uz tužbu ne dokazuje da bi predmetna nekretnina predstavljala vlasništvo tužitelja, slijedom čega je predložio odbijanje tužbenih zahtjeva, kao je to naveo tužitelj, uz naknadu troška postupka tuženiku.

15. Nakon dostave odgovora na tužbu, u prilogu koje je tuženik dostavio, tužitelj je naveo da je iz priloženih isprava vidljivo da se tužitelj u samostalnom posjedu sporne nekretnine nalazi još od 1976.g., da ga u izvršavanju vlasničkih ovlasti u pogledu sporne nekretnine nitko nikada nije smetao, niti mu je ista prava sporio, te je predmetni poslovni prostor bio predmet ugovora o zakupu, što je tužitelj dokazao ugovorima dostavljenim uz tužbu, time da je u svom odgovoru na tužbu tuženik osporio vlasništvo tužitelja na spornoj nekretnini.

16. Na ročištu održanom dana 4. lipnja 2024. punomoćnik tuženika je iskazivao kao u odgovoru na tužbu, osporio navode tužitelja vezano za dostavljeno rješenje, odnosno te smatra da priložena rješenja samo iskaz nekretnina unesenih pretvorbi, te ponovio stav da nekretnine koje nisu navedene ostaju u vlasništvu RH, kao i da se protivi svim dokaznim prijedlozima tužitelja, nakon čega je sud na ročištu odlučio o dokaznim prijedlozima tužitelja.

17. Među strankama u ovom postupku sporno je da li tužitelj vlasnik sporne nekretnine, upisane u zemljišnim knjigama Zemljišnoknjižnog odjela Općinskog građanskog suda u Zagrebu u zk.ul.br. 224234 k.o. Grad Zagreb kao 11. Suvlasnički dio s neodređenim omjerom ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-10) poslovni prostor oznake PP-9 u prizemlju i polukatu površine 474,88 m², koji se sastoji od dvadeset prostorija, hodnika, stubišta, četiri loggie te pripadajućeg dijela - natkrivenog ulaza u poslovni prostor oznake PP-9 u prizemlju površine 16,23 m², dilatacija II, koji je neodvojivo povezan s odgovarajućim suvlasničkim dijelom cijele nekretnine koji je jednako velik kao i suvlasnički dijelovi ostalih suvlasnika, a što je tuženica Republika Hrvatska, OIB: 52634238587, odnosno da li je tuženik dužan priznati i trpjeti uknjižbu prava vlasništva na opisanoj nekretnini u korist tužitelja, uz istovremeno brisanje tog prava s imena tuženika, a podredno da li je tužitelj stekao pravo vlasništva dosjelošću nekretnine upisane u zemljišnim knjigama Zemljišnoknjižnog odjela Općinskog građanskog suda u Zagrebu u zk.ul.br. 224234 k.o. Grad Zagreb.

18. Obzirom da u ovom postupku nisu izvođeni drugi dokazi osim uvid u priloženu dokumentaciju, kao i sudske odluke koje su stranke dostavile, sud smatra da je među strankama spor o pravu a ne o činjenicama

19. Tijekom postupka sud je izvršio uvid u kopiju Povijesnog prikaza zk.ul.br. 224234 k.o. Grad Zagreb (list 7-242 spisa), kopiju Rješenja Općinskog građanskog suda u Zagrebu posl.br. Z-51095/18 od 11. prosinca 2018. (list 242-245 spisa), kopiju Rješenje Općinskog građanskog suda u Zagrebu posl.br. Z-62166/10 od 09. listopada 2019. (list 246-252 spisa), kopiju Ručno vođenog zemljišnoknjižni uložak broj 3690 k.o. Grad Zagreb, ovjerena preslika (list 256-271 spisa), kopiju Ugovora br. 03/10-9877/1-

1698 od 19. prosinca 1968. (list 272-275 spisa), kopiju Virmana B-301/31.12.1968. (list 279 spisa), kopiju SITUACIJE RAČUNA od dana 31. ožujka 1969. (list 281 spisa), kopiju Platnog naloga u iznosu od 50.228,10 dinara, (list 282 spisa), kopiju Situacije – račun br. B-74/01.04.69., preslika, kopiju Dopisa Zavoda za komunalnu djelatnost Grada Zagreba broj: 03/10-9877/2-68 od 16. ožujka 1969., kopiju ovosudne presude broj P-542/2022 od dana 7. ožujka 2023. (list 283-287 spisa), kopiju Ugovora o visnini troškova za tekuće i investicijsko održavanje zajedničkih dijelova zgrade (list 288-289 spisa), kopiju Ugovora o zakupu poslovnog prostora od 29. siječnja 1993., sklopljen između tužitelja i URBANISTIČKOG ZAVODA GRADA ZAGREBA (list 290-292 spisa), kopiju Ugovora o zakupu poslovnog prostora sklopljen između tužitelja i URBANISTIČKOG ZAVODA GRADA ZAGREBA (293-296 spisa), kopiju Međuvlasničkog ugovora od 11. srpnja 1997., kopiju Rješenja o izvedenom stanju klasa: UP/I-350-05/18-007/5603 dana 16. lipnja 2020. (list 303-306 spisa), kopiju popisa suvlasnika s utvrđenim suvlasničkim dijelovima i udjelom u troškovima održavanja (list 307-335 spisa), kopiju Potvrde o amortizaciji od dana 30. rujna 2019. (list 335 spisa), kopiju Rješenja o izvedenom stanju Gradskog ureda za prostorno uređenje, izgradnju Grada, graditeljstvo, komunalne poslove i promet, Odjel za graditeljstvo, klasa: UP/I-350-05/18-007/5603 dana 16. lipnja 2020. kojim se ozakonjuje nezakonito rekonstruiran dio – prostor javne namjene (Dnevni centar za rehabilitaciju osoba s mentalnim oštećenjima) u dijelu prizemlja i prvog kata postojeće stambene zgrade koja se nalazi na adresi Braće Domany 4. (list 336-338 spisa), kopiju odluku Vrhovnog suda Republike Hrvatske posl.br. Rev-291/14-2 od 17. travnja 2018. (list 339-343 spisa), kopiju rješenja Sekretarijata za komunalne poslove, građevinarstvo i saobraćaj, Odjel za imovinsko-pravne poslove Grada Zagreba od 14. prosinca 1971. (list 354-361 spisa), kopiju Rješenja Općinskog građanskog suda u Zagrebu, Zemljišnoknjižni odjel broj Z-30785/2010 od 3. srpnja 2020. (list 364-461 spisa, time da je sporna nekretnina navedena na listu 367 spisa), kopiju dopisa Centar za restrukturiranje i prodaju, KLASA: 990-01/23-01/100 URBROJ: 360-04-03/03-2023-3 od dana 04. svibnja 2022. kojim je su dostavljena Rješenja Hrvatskog fonda za privatizaciju KLASA: 943-01/95-01/524, URBROJ: 563-04-403/96-7 od 18. rujna 1996., Dopunsko rješenje KLASA: 943-01/95-01/524, URBROJ: 563-04-403/97-9 od 27. lipnja 1997., Dopunsko rješenje KLASA: UP/I-943-06/97-01/24, URBROJ: 563-04-403/97-11 od 12.11.1997. godine, Dopunsko rješenje KLASA: UP/I-943-01/05-02/74, URBROJ: 563-03-0202/01-2005-2 od 24. studenog 2005., Dopunsko rješenje KLASA: UP/I-943-01/05-02/74, URBROJ: 563-03-0202/01-2006-4 od 23. ožujka 2006. i Dopunsko rješenje KLASA: UP/I-943-01/10-02/12, URBROJ: 563-03-0202/01-2010-2 od 22. ožujka 2010. kojima su iskazane nekretnine procijenjene u vrijednost društvenog kapitala u postupku pretvorbe društvenog poduzeća VLADIMIR GORTAN, Zagreb, iz kojeg Rješenja e i dopunska rješenja proizlazi da poslovni prostor površine 450 m² u prizemlju i polukatu na adresi Braće Domany 4, Zagreb, koji se nalazi na k.č.br. 6124/2, kJD. Trešnjevka koja odgovara zk.č.br. 5848/2, k.o. Grad Zagreb, nije naveden kao procijenjen u vrijednost društvenog kapitala u postupku pretvorbe društvenog poduzeća VLADIMIR GORTAN, Zagreb, time da tužitelj u ovom postupku traži da sud donese presudu koja se odnosi na poslovni prostor oznake PP-9 u prizemlju i polukatu površine 474,88 m², koji se sastoji od dvadeset prostorija, hodnika, stubišta, četiri loggie te pripadajućeg dijela - natkrivenog ulaza u poslovni prostor oznake PP-9 u prizemlju površine 16,23 m², dilatacija II, odnosno iz kojih Rješenja je vidljivo da se radi o poslovnom prostoru različite površine, presliku Rješenja KLASA: 943-01/95-01/524, URBROJ: 563-04-403/96-7 od 18. rujna 1996. (list 477-482 spisa), presliku Dopunskog rješenja KLASA: 943-01/95-01/524, URBROJ: 563-04-403/97-9

od 27.06.1997. (list 483-484 spisa), presliku Dopunskog rješenja KLASA: UP/I-943-06/97-01/24, URBROJ: 563-04-403/97-11 od 12. studenog 1997. (list 485-486 spisa), presliku Dopunskog rješenja KLASA: UP/I-943-01/05-02/74, URBROJ: 563-03-0202/01-2005-2 od 24. studenog 2005. (list 487-488 spisa), presliku Dopunskog rješenja KLASA: UP/I-943-01/05-02/74, URBROJ: 563-03-0202/01-2006-4 od 23. ožujka 2006. (list 489-490 spisa), kao o presliku Dopunskog rješenja KLASA: UP/I-943-01/10-02/12, URBROJ: 563-03-0202/01-2010-2 od 22. ožujka 2010. (list 491 493 spisa).

20. Na ročištu održanom dana 4. lipnja 2024. sud je odlučio o dokaznim prijedlozima tužitelja, te odbio prijedlog tužitelja za izvođenjem dokaza očevitom uz prisustvo građevinskog vještaka iz razloga što sud smatra da se u ovom postupku radi o sporu o pravu, a ne o činjenicama te da je sporna nekretnina dovoljno identificirana u priloženoj dokumentaciji, odnosno iz razloga što sud smatra isti nije relevantan za odlučivanje u predmetnoj pravnoj stvari, te odbio prijedlog tužitelja radi izvođenja dokaza saslušanjem svjedoka, iz razloga jer tužiteljska strana nije postupila u skladu s odredbom čl. 241. ZPP-a te nije naznačila o čemu bi svjedoci trebali svjedočiti i ime, prezime i adresu svjedoka.

21. Uvidom u rješenje broj Z-30785/10 od 3. srpnja 2020., sud je utvrdio da je temeljem članka 17. stavak 5. Pravilnika o povezivanju zemljišne knjige i knjige položenih ugovora i upisu vlasništva posebnog dijela nekretnine, uknjižen kao vlasnik poslovnog prostora na adresi Braće Domany 4, oznake PP-9 u prizemlju i polukatu površine 474,88 m², zk.č.br. 5848/2, zk.ul.br. 224234 k.o. Grad Zagreb, na temelju predmnijeve iz članka 362. stavak 3. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, kao vlasnik na predmetnoj nekretnini upisan tuženik, (list 364-461 spisa, time da je sporna nekretnina navedena na listu 367 spisa), obzirom da je sud smatrao da svi dokazi na koje se tužitelj poziva nisu isprave na temelju kojih bi se upisalo pravo vlasništva u zemljišnu knjigu temeljem odredbi članka 58., 59. i 60. Zakona o zemljišnim knjigama. Stoga je pravilnom primjenom odredbe članka 17. stavak 5. Pravilnika o povezivanju zemljišne knjige i knjige položenih ugovora i upisu vlasništva posebnog dijela nekretnine, na temelju predmnijeve iz članka 362. stavak 3. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, kao vlasnik na predmetnoj nekretnini upisan tuženik.

22. Iz obrazloženja Rješenja proizlazi da se ne može se prenijeti na objekt sagrađen na tom zemljištu, budući je pravo korištenja zemljišta na kojem je sagrađena zgrada u Zagrebu, Braće Domany 4, tada u društvenom vlasništvu, stekao investitor – građevno poduzeće Vladimir Gortan i to na temelju rješenja Sekretarijata za komunalne poslove, građevinarstvo i saobraćaj, Odjela za imovinsko-pravne poslove Grada Zagreba od 14. prosinca 1971, obzirom da je Grad Zagreb imao je pravo korištenja na zemljištu u društvenom vlasništvu oznake zk.č.br. 5848/2 k.o. Grad Zagreb, ali je to zemljište steklo poduzeće Vladimir Gortan u skladu s Rješenjem od 14. prosinca 1971. koje je na njemu sagradilo objekt, time da je nakon toga investitor poduzeće Vladimir Gortan, a ne Grad Zagreb, prenosio svoje pravo raspolaganja na pojedinim posebnim dijelovima na treće osobe, današnje vlasnike pojedinih posebnih dijelova nekretnine.

23. U smislu odredbe čl. 205. st. 1. ZZK-a tužitelj u ovom postupku treba dokazati da je upis koji je proveden u zemljišnoj knjizi pogrešan, odnosno nevaljan i kako bi upis trebao pravilno glasiti te se u ovom postupku provode svi dokazi nužni za potpuno i pravilno utvrđivanje činjeničnog stanja koji se tiču postojanja određenog prava,

odnosno, tužitelj treba dokazati da je upravo on, a ne tuženik, predmetnu nekretninu stekao na jedan od načina propisanih zakonom i da je stoga ovlašten to svoje pravo upisati u zemljišnu knjigu. Upravo je ta činjenica odlučna za ishod spornog odnosa među strankama. Naime neistinita je ona uknjižba koja nije u skladu sa stvarnim pravnim stanjem nekretnine a to znači da je uknjižba neistinita ako u zemljišnoj knjizi kao nositelj knjižnog prava nije upisana ona osoba koja je stvarni nositelj tog prava pa upisom toga prava u zemljišnoj knjizi, dakle, na temelju uknjižbe koja nije istinita, nije moglo doći ni do stvarnopravne promjene.

24. Prema odredbi čl. 114. st. 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima („Narodne novine“, broj 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/0, 141/06, 146/08, 153/09 dalje: ZVDSP) vlasništvo se može steći na temelju pravnoga posla, odluke suda, odnosno druge nadležne vlasti, nasljeđivanjem i na temelju zakona. Pravo vlasništva stečeno je kad su ispunjene sve pretpostavke određene zakonom (stavak 2.).

25. Iz dostavljenih rješenja proizlazi da sud smatra da poslovni prostor oznake PP-9 (upisan kao E-10) sud je uknjižio kao vlasništvo Republike Hrvatske primjenom odredbe čl. 17. st. 5. Pravilnika iz razloga što Grad Zagreb, u ovom postupku tužitelj, nije valjanim ispravama učinio vjerojatnim mu pripada pravo vlasništva na tom poslovnom prostoru, da matični list nekretnine iz službenih evidencija Grada Zagreba i ugovor o zakupu poslovnog prostora zaključen između Grada Zagreba kao zakupodavca i Urbanističkog zavoda Grada Zagreba d.o.o. kao zakupnika, koje je isprave Grad Zagreb priložio svojem podnesku od 14. listopada 2019. nisu isprave koje bi upućivale na postojanje valjanost pravnog temelja za stjecanje prava vlasništva na tom poslovnom prostoru), time da je uz tužbu tužitelj dostavio istovjetnu dokumentaciju.

26. Nadalje, iz obrazloženja odluke proizlazi da, iako je u glavnoj knjizi upisano, u vlastovnici uloška (z.k.ul.br. 224234 k.o. Grad Zagreb), društveno vlasništvo s pravom korištenja za korist Grada Zagreba, nije bilo moguće uknjižiti Grad Zagreb kao vlasnika navedenog poslovnog prostora primjenom odredbe čl. 17. st. 4. al. 1. Pravilnika (primjenom odredaba ZV-a o pretvorbi društvenog vlasništva), budući da je pravo korištenja zemljišta na kojem je sagrađena zgrada u Zagrebu, Braće Domany 4 (z.k.č.br. 5848/2 k.o. Grad Zagreb), tada u društvenom vlasništvu, stekao investitor - građevno poduzeće Vladimir Gortan i to na temelju rješenja Sekretarijata za komunalne poslove, građevinarsivo.i saobraćaj, Odjela za imovinsko-pravne poslove Grada Zagreba od 14. prosinca 1971., koje je uloženo u ovosudnoj zbrici isprava poslovnih broj[^] Zs-8127/01-E, a kojim mu je rješenjem dodijeljeno na korištenje građevinsko zemljište u društvenom vlasništvu oznake z.k.č.br. 5848/2 k.o. Grad Zagreb, po novoj izmjeri k.č.br. 6124/2 k.o. Trešnjevka, time da je tuženik u spis dostavio presliku navedenog Rješenja, a tužitelj ga nije posebno osporavao, kao i da je nakon izgradnje stambeno-poslovne zgrade na navedenom zemljištu, investitor prenosio svoje pravo raspolaganja na pojedinim posebnim dijelovima na treće osobe, sadašnje vlasnike pojedinih posebnih dijelova nekretnine ili njihove pravne prednike. Zaključno, iz obrazloženja Rješenja proizlazi da u slučaju ako Grad Zagreb priloži odgovarajuću tabulamu ispravu iz koje bi proizlazio da je on stekao, po nekom pravnom temelju, pravo raspolaganja na predmetnom poslovnom prostoru, bilo bi moguće dopustiti uknjižbu prava vlasništva na tom poslovnom prostoru za korist Grada Zagreba, a u ovom postupku tužitelj je dostavio dokumentaciju koju je dostavio u

zemljišno-knjižnom postupku, time da nije osporavao dokumentaciju koju je dostavio tuženik, kako u zemljišno-knjižnom postupku, tako ni u ovom parničnom postupku.

27. Iz priloženih rješenja koje je tužitelj dostavio i to preslike Rješenja KLASA: 943-01/95-01/524, URBROJ: 563-04-403/96-7 od 18. rujna 1996. (list 477-482 spisa), Dopunskog rješenja KLASA: 943-01/95-01/524, URBROJ: 563-04-403/97-9 od 27. lipnja 1997. (list 483-484 spisa), Dopunskog rješenja KLASA: UP/I-943-06/97-01/24, URBROJ: 563-04-403/97-11 od 12.11.1997., (list 485-486 spisa), dopunskog rješenja KLASA: UP/I-943-01/05-02/74, URBROJ: 563-03-0202/01-2005-2 od 24. studenog 2005. (list 487-488 spisa), Dopunskog rješenja KLASA: UP/I-943-01/05-02/74, URBROJ: 563-03-0202/01-2006-4 od 23. ožujka 2006. (list 489-490 spisa) kao i preslike Dopunskog rješenja KLASA: UP/I-943-01/10-02/12, URBROJ: 563-03-0202/01-2010-2 od 22. ožujka 2010. (list 491 493 spisa) proizlazi da u postupku pretvorbe društvenog poduzeća Vladimir Gortan Zagreb, Heinzelova 96, proizlazi da u njima nije navedena sporna nekretnina kao vlasništvo tog poduzeća, time da sud smatra da je ovaj dokaz irelevantan iz ovog postupak, obzirom da je prijemor između tužitelja i tuženika vezano za pravo vlasništva na spornoj nekretnini, te da nije spor o vlasništvu sporne nekretnine između stranaka u ovom postupku i navedenog društvenog poduzeća.

28. Navedena Rješenja ne mogu se koristiti za utvrđenje sporne činjenice da li je tužitelj i na koji način stekao vlasništvo sporne nekretnine, time da iz navedenih rješenja samo proizlazi činjenica da u vrijednost društvenog kapitala nisu uključena sporna nekretnina, te se na temelju te činjenice ne može utvrditi da je tužitelj vlasnik sporne nekretnine.

29. Odredbe o stjecanju prava vlasništva građenjem na tuđem zemljištu, članak 24.-26. Zakona o osnovnim vlasničkopravnim odnosima, nisu se mogle primijeniti na slučaj kada je subjekt gradio na zemljištu društvenog vlasništva, time da takav stav proizlazi iz sudske prakse (Rev 3164/2016 od 3. rujna 2019. i broj Rev 778/03 od 2. prosinca 2003., Ustavni sud Republike Hrvatske u odluci U-III/3214/2005 od 19. ožujka 2008.), time da je mogućnost izgradnje na podruštvovljenom građevinskom zemljištu bila je uređena kroz institut prava korištenja građevinskog zemljišta u društvenom vlasništvu radi izgradnje kojim se neizgrađeno građevinsko zemljište temeljem odluke države odnosno jedinice lokalne samouprave dodjeljivalo na korištenje trećim osobama radi izgradnje zgrada, što je i u konkretnom predmetu slučaj, dodjelom neizgrađenog zemljišta na korištenje poduzeću Vladimir Gortan radi izgradnje zgrade, time da je u režimu Zakona o osnovnim vlasničkopravnim odnosima koji je stupio na snagu 1. rujna 1980., na zemljištu na kojem se gradilo moralo je postojati pravo vlasništva te se odredbe o stjecanju prava vlasništva građenjem na tuđem zemljištu nisu mogle primijeniti na slučaj kad subjekt gradi na zemljištu društvenog vlasništva.

30. U odnosu na navode tužitelja da je stekao pravo vlasništva dosjelošću navodi se da pravni prednik tužitelja nije mogao steći pravo vlasništva dosjelošću za vrijeme primjene pravnih pravila Općeg građanskog zakonika koji se primjenjivao do stupanja na snagu Zakona o osnovnim vlasničkopravnim odnosima (Narodne novine, broj 6/80, 36/90, 53/91, dalje: ZOVO) 1. rujna 1980. jer se dosjelošću nije moglo steći vlasništvo na nekretnini u društvenom vlasništvu. Naime, ZOVO je odredbom čl. 29. izričito zabranio stjecanje prava vlasništva dosjelošću na stvarima u društvenom vlasništvu, a navedena odredba stavljena je izvan snage odredbom članka 3. Zakona o preuzimanju

ZOVO (Narodne novine, broj 53/91), koji je stupio na snagu 8. listopada 1991. godine, time da je na tim nekretninama moguće je dosjedanje samo u razdoblju prije njihovog prelaska u režim općenarodne imovine ili društvenog vlasništva, ako su za to ispunjene pretpostavke za takav način stjecanja vlasništva propisane pravnim pravilima OGZ-a u razdoblju njihove primjene, ili pak u vremenu nakon 8. listopada 1991. uz ispunjenje ostalih pretpostavki za takav način stjecanja koje propisuje ZOVO ili ZVDSP. Pri tome se ističe da sukladno odredbi čl. 364. st. 6. ZVDSP, osobe koje nisu upisane kao nositelji prava upravljanja, korištenja ili raspolaganja, a ne raspolažu ispravom valjanom za zemljišnoknjižni upis prava vlasništva upisat će pravo vlasništva pošto dokažu da su bili izvanknjižni nositelji.

31. Prema odredbi čl. 159. st. 1. ZVDSP-a dosjelošću se stječe vlasništvo stvari samostalnim posjedom te stvari ako taj ima zakonom određenu kakvoću i neprekidno traje zakonom određeno vrijeme, a posjednik je sposoban da bude vlasnikom te stvari. Prema odredbi čl. 159. st. 4. ZVDSP-a određeno je da ako se nekretnina nalazi u vlasništvu Republike Hrvatske, županija i jedinica lokalne samouprave i jedinica lokalne samouprave i uprave i s njima izjednačenih pravnih osoba, tada je za stjecanje prava vlasništva potreban neprekinuti posjed u dvostrukom trajanju, dakle za zakonit, istinit i pošten posjed 20 godina (redovna dosjelost), a za pošten posjed 40 godina (izvanredna dosjelost). Posjed je zakonit ako posjednik ima valjan pravni temelj tog posjedovanja, posjed je istinit ako nije pribavljen silom, prijetnjom ili potajice ili pak zlouporabom povjerenja, a posjed je pošten ako posjednik koji ga je stekao znao niti je s obzirom na okolnosti imao dovoljno razloga posumnjati da mu ne pripada pravo na posjed, s time da poštenje prestaje čim je posjednik sazna da mu pravo na posjed ne pripada (čl. 18. ZVDSP-a).

32. Sud smatra da tužitelj nije dokazao zakonske pretpostavke za stjecanje prava vlasništva dosjelošću odnosno da je bio u samostalnom posjedu predmetnih nekretnina u zakonom propisanom razdoblju jer je na navedenu okolnost samo dostavio dokumentaciju Ugovore o zakupu Ugovora o zakupu poslovnog prostora od 29.01.1993. godine, sklopljen između tužitelja i URBANISTIČKOG ZAVODA GRADA ZAGREBA (list 290-292 spisa) i kopiju Ugovora o zakupu poslovnog prostora sklopljen između tužitelja i URBANISTIČKOG ZAVODA GRADA ZAGREBA (list 293-296 spisa), time da sud smatra da istim nije dokazan kontinuitet samostalnog posjedovanja u zakonom propisanom trajanju, te dokaz da bi se eventualno moglo raditi o poštenom posjedu za koje je propisan rok za stjecanje od 40 godina).

33. Prema odredbi čl. 219. ZPP-a svaka stranka je dužna iznijeti činjenice i priložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojim pobija navode i dokaze protivnika. U smislu citirane odredbe svaka je stranka dužna dokazati istinitost svojih tvrdnji pa ukoliko u tome ne uspije, njezin zahtjev za pružanje pravne zaštite valja odbiti. Pravila o teretu dokazivanja su u osnovi pravila materijalnog prava koja su mjerodavna za ocjenu osnovanosti istaknutog tužbenog zahtjeva.

34. Kad sud ne uspije formirati određeno uvjerenje, nužno je primijeniti pravila o teretu dokazivanja (čl. 221.a ZPP). Ta pravila obavezuju sud da uzme za nedokazanu tvrdnju za čiju istinitost stranka, koja se na određenu činjenicu poziva u svoju korist, nije bila u stanju pružiti sudu dovoljno adekvatnih dokaznih sredstava.

35. Dužnost je stranaka da u parnici iznesu činjenice na kojima zasnivaju svoje zahtjeve i da predlažu dokaze kojima se te činjenice mogu utvrditi. Predlaganjem efikasnih dokaza stranka ostvaruje povoljne izgleda za svoj uspjeh u parnici. Kad sud ne uspije formirati određeno uvjerenje, nužno je primijeniti pravila o teretu dokazivanja. Ta pravila obavezuju sud da uzme za nedokazanu onu tvrdnju za čiju istinitost stranka, koja se na određenu činjenicu poziva u svoju korist, nije bila u stanju pružiti sudu dovoljno adekvatnih dokaznih sredstava: idem est non esse aut non probari (svejedno je: ne postojati ili ne biti dokazan).

36. Sud smatra da dokumentacija dostavljena uz tužbu ne dokazuje da bi predmetna nekretnina predstavljala vlasništvo tužitelja, a budući tužitelj nije mogao steći pravo vlasništva niti prema odredbama koje uređuju građenje, a niti temeljem dosjelnosti, odlučeno je kao pod toč I i II tužbenog zahtjeva.

37. Odluka o troškovima parničnog postupka temelji se na odredbama čl. 154. st. 1. i čl. 155. ZPP-a te Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 142/12, 103/14, 118/14, 107/15, 37/22 i 126/22 - dalje: Tarifa), slijedom čega tuženiku pripadaju i troškovi parničnog postupka koji padaju na teret tuženika u cijelosti, time da je visina pristojbe utvrđena je u skladu s odredbama Zakona o sudskim pristojbama i Uredbi o Tarifi sudskih pristojbi "Narodne novine" br. 53/2019., 92/2021., 37/2023), kao i temeljem odredbe čl. 41. Zakon o državnom odvjetništvu ("Narodne novine" br. 67/18., 21/22.), kojom je određeno da 1) Troškovi zastupanja pred sudovima i drugim nadležnim tijelima priznaju se nadležnom državnom odvjetništvu prema propisima o nagradama i naknadama za rad odvjetnika.

38. Tuženiku je priznat trošak odgovora na tužbu (Tbr. 8 toč. 1) kao i trošak pristupa na ročište održano dana 4. lipnja 2024. Zakon o državnom odvjetništvu ("Narodne novine" br. 67/18., 21/22.), od po 497,72 eur, ukupno 995,44 eur, slijedom čega je odlučeno kao pod toč. II izreke.

U Zagrebu, 12. srpnja 2024.

Sudac
Hrvoje Lukšić

Dokument je elektronički potpisan:
HRVOJE LUKŠIĆ

Vrijeme potpisivanja:
12-07-2024
13:10:33

DN:
C=HR
O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
2.5.4.97=#130D4852337333838313838373732
L=ZAGREB
S=LUKŠIĆ
G=HRVOJE
CN=HRVOJE LUKŠIĆ

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv presude dopuštena je žalba Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od 8 dana od dana kada se smatra da je dostava presude obavljena (za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), odnosno u roku od 8 dana po primitku presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), koja se podnosi putem ovog suda (elektronički, putem informacijskog sustava e-Komunikacija ovog suda, ako su podnositelji odvjetnici i pravne osobe, a fizičkom predajom podneska putem pošte ili u sudskoj pisarnici ako su podnositelji fizičke osobe).

DNA:

1. GRAD ZAGREB, Zagreb, Trg Stjepana Radića 1, OIB: 61817894937 po odvjetnici Branki Štajduhar uz sudsku pristojbu na presudu
2. REPUBLIKA HRVATSKA, OIB: 52634238587 po ŽDO

Broj zapisa: **9-3086a-380ce**

Kontrolni broj: **0f06c-c5819-d40ff**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=HRVOJE LUKŠIĆ, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

U Zagrebu, 22.07.2024. godine

**VISOKI TRGOVAČKI SUD
REPUBLIKE HRVATSKE**

putem

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

POSLOVNI BROJ: P-3056/2023

TUŽITELJ: Grad Zagreb, Trg Stjepana Radića 1, Zagreb, OIB: 61817894937, zastupan po odvjetnici Branki Štajduhar iz Štajduhar & Jurec Baras OD d.o.o., Zagreb, Trnjanska cesta 67, OIB: 77434030734

TUŽENIK: Republika Hrvatska, OIB: 52634238587, zastupana po Županijskom državnom odvjetništvu u Zagrebu, Savska cesta 41

ŽALBA TUŽITELJA

1. Protiv presude Trgovačkog suda u Zagrebu, posl.br. P-3056/2023 od 12.07.2024. godine tužitelj ulaže žalbu iz svih zakonom dopuštenih razloga, ističući kako je prvostupanjski sud u tijeku postupka počinio bitne povrede odredbi parničnog postupka, pogrešno primijenio materijalno pravo, te također pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje, a što je bilo od utjecaja na donošenje zakonite i pravilne presude.

Tužitelj prvenstveno ističe da je sud pogrešno odredio rok za žalbu s obzirom na to da prema članku 348. Zakonu o parničnom postupku (NN 155/23, dalje u tekstu: ZPP) rok za žalbu u trgovačkim postupcima iznosi 15 dana računajući od primitka pisanog opravka presude odnosno od dana objave presude ukoliko stranka sukladno članku 335. ZPP-a nije pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje.

2. Pobijana presuda se u bitnom temelji na zaključku prvostupanjskog suda da među strankama postoji spor o pravu, a ne o činjenicama.

Nadalje, prvostupanjski sud zaključuje da je tuženik ispravno temeljem predmnjeve iz članka 362. stavka 3. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (NN 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00,

129/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 143/12, 152/14, 81/15, 94/17, dalje u tekstu: ZV) upisan kao vlasnik posebnog dijela nekretnine upisane u zemljišnim knjigama Zemljišnoknjižnog odjela Općinskog građanskog suda u Zagrebu u zk.ul.br. 224234 k.o. Grad Zagreb kao zk.č.br. 5848/2, Ulica braće Domany, u naravi ZGRADA MJEŠOVITE UPORABE, Zagreb, Ulica braće Domany 4 površine 1204 m², i to: 11. Suvlasničkog dijela s neodređenim omjerom ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-10) poslovni prostor oznake PP-9 u prizemlju i polukatu površine 474,88 m², koji se sastoji od dvadeset prostorija, hodnika, stubišta, četiri loggie te pripadajućeg dijela - natkrivenog ulaza u poslovni prostor oznake PP-9 u prizemlju površine 16,23 m², dilatacija II, koji je neodvojivo povezan s odgovarajućim suvlasničkim dijelom cijele nekretnine koji je jednako velik kao i suvlasnički dijelovi ostalih suvlasnika.

Tužitelj ističe kako je u konkretnom slučaju sud pogrešno primijenio materijalno pravo s obzirom na to da je u ovom slučaju potrebno primijeniti odredbu članka 362. stavka 1. ZV-a kojom je propisano da se smatra da je „*vlasnik nekretnine u društvenom vlasništvu osoba koja je u zemljišnim knjigama upisana kao nositelj prava upravljanja, korištenja ili raspolaganja tom nekretninom, a tko tvrdi suprotno, treba to dokazati*“.

Naime, kako je to u postupku već isticano, na zgradi na adresi Braće Domany 4 koja se nalazi na z.k.č.br. 5848/2 ZGRADA BR.4, BRAĆE DOMANY, k.o. Grad Zagreb i koja je upisana u zk.ul.br. 224234 k.o. Grad Zagreb, je u vlastovnici prije provedenog postupka povezivanja zemljišne knjige i knjige položenih ugovora bilo upisano društveno vlasništvo uz pravo korištenja nekretnine za korist Grada Zagreba.

Nadalje, prvostupanjski sud nije uzeo u obzir sve ostale dokaze koje je tužitelj priložio u ovome postupku, a temeljem kojih tužitelj smatra da je nesporno dokazao pravo vlasništva Grada Zagreba.

Slijedom navedenog, ističe se da je Grad Zagreb prenio pravo korištenja zk.č.br. 5848/2 k.o. Grad Zagreb na poduzeće Vladimir Gortan u skladu s Rješenjem od 14.12.1971. godine. Međutim, iz priloženih dokaza jasno je razvidno da se u naravi radilo o pravnom poslu zajedničke izgradnje te je nakon završetka gradnje svaki od sudionika u zajedničkoj izgradnji stekao određene posebne dijelove te stupio u posjed istih. Dakle, obzirom da je Grad Zagreb u posjed predmetnog poslovnog prostora stupio odmah po izgradnji stambeno poslovne zgrade 1976. godine, da je zakupnik poslovnog prostora Urbanistički zavod Grada Zagreba bio zadužen za plaćanje pričuve od kolovoza 1998. godine, da je kao vlasnik bio obvezan plaćati troškove održavanja zgrade, a što proizlazi iz Ugovora o visini troškova za tekuće i investiciono održavanje zajedničkih dijelova zgrade od 1976. godine, da je predmetni prostor godinama davao u zakup trećim osobama, da je Gradsko stambeno komunalno gospodarstvo tužitelju izdalo potvrdu o amortizaciji iz koje je kao javne isprave vidljivo da se amortizacija vratila upravo tužitelju, da je tužitelj dana 16.06.2020. godine ishodio rješenje o izvedenom stanju kojim je ozakonio nezakonito rekonstruiran dio – prostor javne namjene, da je iz zemljišne knjige razvidno da nisu pokretani nikakvi sudski postupci od strane trećih osoba koje smatraju da imaju bilo kakva vlasnička prava na predmetnoj nekretnini, da je tužitelj evidentno sa građevinskim poduzećem Vladimir Gortan zaključio pravni posao kojim je izvršena dioba stanova i poslovnih prostora na novo izgrađenoj zgradi te da poduzeće Vladimir Gortan, koje je stanove i poslovne prostore koji su mu pripali otuđivao trećim osobama dok predmetnim poslovnim prostorom nije raspolagao niti ga je tijekom pretvorbe društvenog poduzeća Vladimir Gortan prijavio u vrijednost društvenog kapitala iz koje činjenice se može izvući zaključak da je pravo vlasništva Grada Zagreba nesporno jer navedeno poduzeće kao ortak u zajedničkoj izgradnji nečinjenjem konkludentno priznaje vlasništvo tužitelja.

Sud u obrazloženju presude navodi kako je tužitelj dužan dokazati da je upravo on predmetnu nekretninu stekao na jedan od zakonom propisanih načina. Naime, iz ručno vođenog zemljišnoknjižnog uloška broj 3690 k.o. Grad Zagreb vidljiv je temelj na kojemu je tužitelj bio upisan kao organ korištenja zk.č.br. 5848/2 k.o. Grad Zagreb. Dakle, iz upisa pod rednim brojem 36-40 od 18. listopada 1971. godine proizlazi da je tužitelj bio upisan kao organ korištenja na temelju ugovora br. 03/10-9877/1-1698 od 19. prosinca 1968. godine.

S tim u vezi, sukladno članku 360. stavku 1. ZVDSP-a „*Pravo upravljanja, odnosno korištenja i raspolaganja na stvari u društvenom vlasništvu postalo je pretvorbom nositelja toga prava - pravo vlasništva one osobe koja je pretvorbom postala sveopći pravni slijednik dotadašnjega nositelja prava upravljanja, odnosno korištenja i raspolaganja na toj stvari*“.

Sukladno navedenom, tužitelj je prijenosom upisanog prava korištenja na građevinsko poduzeće Vladimir Gortan stekao položaj sudionika u zajedničkoj izgradnji odnosno svojevrsnog ortaka koji je u imovinu ortakluka, formalnim prijenosom na drugog ortaka, unio svoje pravo korištenja, a zauzvrat prilikom razvrgnuća ortačke zajednice iz imovine ortakluka stekao konkretni posebni dio poslovno stambene zgrade i to predmetni poslovni prostor. Dakle, tužitelj je stekao pravo vlasništva temeljem odredbi ZV-a zbog čega se predmnijeva iz članka 362. stavka 3. ZV-a ne može primijeniti u konkretnom slučaju s obzirom na to da sud može utvrditi tko je osoba koja ima pravo vlasništva predmetnog poslovnog prostora.

U odnosu na pogrešan zaključak suda da tužitelj nije stekao pravo vlasništva predmetne nekretnine dosjelošću ističe se da je sudskom praksom, a koja je već dostavljena u spis, utvrđeno da „*Kod stjecanja prava vlasništva dosjelošću na stvarima koje su prije 8. listopada 1991. bile u društvenom vlasništvu treba u vrijeme dosjelošti računati i vrijeme prije 8. listopada 1991., ako se time ne vrijedaju vlasnička prava osoba koja ta prava nisu stekla na temelju odredbe čl. 388. st. 4. ZVDSP, nego na temelju drugih odredaba tog Zakona. Rizik bilo kakve greške koju su počinila državna tijela, mora snositi država i ne smiju se ispravljati na teret pojedinca koji je stekao pravo vlasništva dosjelošću na temelju zakonske odredbe koju je Ustavni sud RH naknadno ukinuo, posebice u onom slučaju kada ne postoji drugi suprotstavljeni privatni interes trećih osoba.*“

Iz isprava priloženih uz tužbu vidljivo je da je tužitelj samostalni posjednik predmetnog poslovnog prostora još od 1976. godine, dakle preko 47 godina, te da mu nitko nikada nije smetao u izvršavanju vlasničkih ovlasti što dokazuje činjenica da je tužitelj nekretninom slobodno raspolagao na način da ju je davao u zakup, a što potvrđuju Ugovori o zakupu poslovnog prostora dostavljeni u spis. Također, nesporno je da je tužitelj posjedovao pravni osnov stjecanja poslovnog prostora u formi zaključenog ugovora o podjeli poslovnih prostora između tužitelja i građevinskog poduzeća Vladimir Gortan, međutim taj ugovor je zagubljen u arhivi Grada Zagreba, a nije ga moguće pribaviti niti od drugog sudionika u navedenom pravnom poslu obzirom da je društvo nakon provedenog stečajnog postupka brisano iz sudskog registra i ne postoji mogućnost pribave dokumentacije.

Slijedom navedenog, tužitelj je kvalificirani posjednik koji je na temelju samoga zakona, dosjelošću, stekao pravo vlasništva predmetnog poslovnog prostora, a za koju činjenicu mu nije potreban posjed od 40 godina već od 20 godina te je računajući od dana 8.10.1991. godine još 2011. godine ostvaren zakonski preduvjet za stjecanje prava vlasništva tužitelja, ukoliko drugostupanjski sud zauzme stav da mu se vrijeme koje proteklo do 8.10.1991. godine ne uračunava. Dakle, sve pretpostavke potrebne za kvalificirani posjed tužitelj je neupitno ostvario.

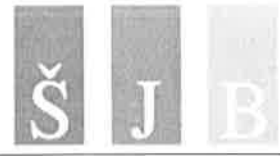
3. S obzirom na sve navedeno, tužitelj predlaže drugostupanjskom sudu da usvoji žalbu tužitelja, ukine pobijanu presudu i uputi predmet prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje, ili da

ŠTAJDUHAR & JUREC BARAS ODVJETNIČKO DRUŠTVO d.o.o.

Branka Štajduhar, odvjetnica

Irena Jurec Baras, odvjetnica

Gordana Kmezić, odvjetnička vježbenica

preinači prvostupanjsku presudu i usvoji tužbeni zahtjev tužitelja, te da naloži tuženiku da nadoknadi tužitelju trošak sastava ove žalbe u iznosu od 500,00 EUR, što uvećano za porez na dodanu vrijednost iznosi 625,00 EUR, sukladno Tbr. 7. t. 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, kao i trošak sudske pristojbe na žalbu.

**TUŽITELJ,
zastupan po:**

**Branka
Štajdu
har**

Digitally
signed by
Branka
Štajduhar
Date:
2024.07.23
20:41:51
+02'00'